cúirt an meáin oíche

ba ghnáth mé ag siúl le cuimhis na habann
ar bhainseach úr is an drúcht go trom,
in aice na gcoillte, i gcoim an tslé',
gan mhairg, gan mhoill, ar shoilse an lae.
do gealadh mo chroí huair chinn loch gréine,
an talamh, an tír, is íor na spéire;
taitneamhach aoibhinn suíoth na sléibhte
ag bagairt a gcinn thar dhroim a chéile.
do gealfadh an croí beadh crion le cianta,
caite gan bhrí, nó líonta de phianta,
an séitleach searbh gan sealbh gan saibreas
d'fheachfadh tamall thar barra na gcoillte
ar lacain 'na scuainte ar chuan gan cheo
's an eala ar a bhfuaid 's í ag gluaiseacht leo;
na héisc le meidhir ag éirí in airde,
péirse im radharc go taibseach tarrbreac,
dath an loca agus gorm na dtonn
ag teacht go tolgach torannach trom.
bhíodh éanlaith i gcrainn go meidhreach mórnar
is léimneach eilte i gcoillte im chóngar,
géimreach adhairce is radharc ar shlóite,
tréanrith gadhar is reyhard rómpu.